

ændret til »hvorledes« under Hensyn til, at Ordet »Maade« er brugt i en ganske anden Betydning i de foregaaende Stykker af Paragrafen.

Til G.

Da man under Reglen i § 7, 3dje Stk. ønsker at indbefatte »kinematografiske« Værker, og disse maaske ikke kunne siges at være »lignende« Balletter og Pantomimer, foreslaar man Ordet rettet til »andre«.

Til H.

Tilføjjelsen til § 9 er en simpel Konsekvens af, at »kinematografisk Opførelse« er foreslaaet optaget blandt de Gengivelsesmaader, mod hvilke Forfatteren bør nyde Beskyttelse jfr. under A. Ændringen i § 1 d.

Til I.

Jfr. foranstaaende Bemærkninger til H.

Til J.

I Henhold til § 11, 1ste Stk. komme Arvelovgivningens almindelige Regler til Anvendelse paa Forfatterens Ret, og han maa følgelig derfor allerede i Kraft af Paragrafens 1ste Stk. have Ret til ved Testamente at bestemme over sine Værker, for saa vidt han kan gøre det *uden* at komme i Strid med Tvangsarveretten, og det særlige, Paragrafens 2det Stk. ønsker at udtale, er da det, at han ogsaa kan raade over sine Værker ved Testamente, *selv om* han derved kommer i Strid med Tvangsarveretten; dette synes ikke tilstrækkelig præciseret i Paragrafens nuværende Affattelse, og man har derfor ment at burde gøre det tydeligere ved Indføjjelsen af Ordene »dog altid«.

Til K.

Saaledes som § 13, sidste Punktum nu er affattet, maatte Anmeldelser og kortfattede Referater ogsaa være tilladte af Forfatterens ikke-offentliggjorte Værker, jfr. Ordene »i intet Tilfælde, hvilket vilde være i afgjort Strid med den ellers almindelige Anerkendelse af Forfatternes personlige Ret. Man har derfor fundet det nødvendigt at indskyde Ordene »af offentliggjorte Værker«.

Til L.

Bernerkonventionens Artikel 8, der uforandret er gaaet over i den nye Konventions Artikel 10, overlader det udtrykkeligt til Lovgivningen i hvert enkelt af Unionens Lande selvstændigt at fastsætte, i hvilket Omfang det skal være tilladt at

gøre Uddrag (Laan) af fremmede Forfatteres offentliggjorte Værker. De i Forfatterlovens § 14 a—c foreslaaede Ændringer ere derfor ikke foranledigede ved nogen Forandring i den internationale Ret paa dette Omraade, men udelukkende dikterede af Ønsket om at imødekomme de af danske Udgivere, Skolebogsforfattere o. lign. fremsatte, formentlig berettigede Krav om nogen større Frihed paa nævnte Omraade. At man dog trods de foreslaaede Ændringer i friere Retning finder sig indenfor de lovlige Grænser af, hvad man i Henhold til Bernerkonventionens Forudsætninger kan tillade sig, har man sikret sig ved Korrespondance med Bernerbureauet.

At man dernæst — som allerede nævnt i Bemærkningen til B in fine — til Paragrafen har føjet en ny Litra f, skyldes andre end de fornævnte Hensyn, hvorom nedenfor.

Med Hensyn til de enkelte Ændringer bemærkes følgende:

Til Litra a og b. Saaledes som Paragrafen nu er affattet, vil det kun være tilladeligt i et større selvstændigt (f. Eks. kritisk) Værk at optage (citere) enkelte *Stykker* af et Værk, hvorimod det er udelukket at optage *smaa Digte*, hvis man optager dem *i deres Helhed*. Denne Begrænsning synes ganske unaturlig, idet der ikke ses nogen som helst Grund til, at man ikke skulde have Lov til at citere f. Eks. i en æstetisk-kritisk Afhandling, et Digt, der første Gang er fremkommet i Dagspressen eller selvstændigt i en større Digtsamling, blot fordi det danner et selvstændigt Hele; havde det samme Digt været optaget i en Roman som fremsagt af en af dennes Personer, kunde man frit have citeret det. Det har antagelig heller ikke ved Affattelsen af den nuværende § 14 været Meningen at gøre denne Begrænsning, og den harmonerer ikke godt med, at man paa Musikens Omraade netop i videst muligt Omfang giver Frihed til Udførelsen af Danse og Sange, jfr. Lovens § 2 b.

Man har derfor anset det for rettest at optage ogsaa de »mindre Digte« i Litra a og b.

Til Litra c. I Medfør af Lov om højere Almenskoler af 24. April 1903, lægges der nu i vore Skoler — og da særlig i Gymnasiets nysproglige Afdeling — langt større Vægt paa Undervisningen i de fremmede, levende Sprog end før; de fremmede Værker studeres nu — baade sprogligt og literært set — langt mere indgaaende end før, og der stilles ret store Krav til Elevernes